

L'EEES, l'«statu quo» de l'enginyeria

La incapacitat d'alguns dirigents polítics, l'actitud d'alguns rectors universitaris i la posició conservadora dels enginyers industrials de cycle llarg poden malbaratar l'encaix del nou model d'Espai Europeu d'Educació Superior

L'oportunitat d'encaixar amb encert el nou model d'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES) s'està malbaratant per la incapacitat d'alguns dirigents polítics. L'actitud d'alguns rectors de les universitats espanyoles i la posició conservadora dels enginyers industrials de cycle llarg en són la causa principal.

La Declaració de Bolonya (19 de juny de 1999) i els acords de Berlín, Praga, Bergen i Londres emmarquen el pacte per a l'harmonització a Europa de l'Espai Europeu d'Educació Superior. Defineix la voluntat i decisió dels països de la Unió Europea de crear un espai comú per al desenvolupament de l'educació superior a Europa. En aquest acord es prioritza la qualitat de la formació, la facilitat d'entrada dels titulats al mercat laboral, l'homogeneïtzació de les titulacions a tota la UE i la mobilitat professional.

Bolonya és la voluntat de canviar el model d'ensenyament vuitcentista sorbonès pel model anglosaxó que tan bons resultats està donant als Estats Units. Modernitat, flexibilitat, transparència i competència són els valors que es proposen per potenciar les competències tècniques, tecnològiques i científiques dels enginyers europeus.

El 2005, amb Carles Solà al capdavant del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, feia l'efecte que Catalunya afrontaria coherentment l'oportunitat immillorable i única per definir el que haurà de ser l'educació superior. En aquell moment s'apostava per un ensenyament basat en el coneixement i la formació continuada com els fonaments principals de la reforma universitària.

El 16 de juny, al Congrés dels Dipu-

Rectors de les universitats catalanes, el president de la Generalitat i la ministra Cristina Garmendia, en la presentació del llibre blanc de les universitats. / ANDREU PUIG

tats, la ministra de Ciència i Educació, Cristina Garmendia, va reconèixer que l'esforç per integrar la universitat a l'EEES no havia estat òptim i que requeria una reflexió per saber què i qui havia fallat.

És cert que actualment el govern està treballant en tres àmbits interrelacionats amb l'exercici professional dels enginyers: la reforma de l'educació superior integrada dins l'EEES, la llei de professions regulades, i la transposició de la directiva de serveis 2006/123/CE. Cal filar prim, perquè si no posem uns bons fonaments, prioritzem i concretem adequadament l'encaix de l'enginyeria dins l'EEES, hipotecarem la resta.

El Ministeri de Ciència i Innovació ha presentat uns documents de reforma dels estudis d'enginyeria, segons acord

de fa un any de col·legis, universitats i govern, elaborats per una comissió de rectors universitaris, assumits pel mateix ministeri i que vulneren l'lettra de la Declaració de Bolonya i la mateixa legislació actual que desenvolupa el compromís subscrit pel govern de l'Estat.

La proposta extremadament conservadora reflectida en aquests documents manté, sota l'aparença de canvi, una situació regressiva respecte a l'actual, aprofitant la conjuntura per reforçar el concepte d'enginyeria de classe, mantenint l'*statu quo*, buidant de contingut el títol de grau, i derivant competències cap al títol de màster.

El degà del Col·legi d'Enginyers Industrial de Catalunya, Joan Vallvé, a l'editorial de la seva última revista afirmava que «les darreres propostes del go-

vern ens permeten deduir que la nostra carrera quedarà en un lloc qualificat i diferencial».

Por del canvi de model

La possibilitat de situar-nos a un bon nivell d'excel·lència en ciència i tecnologia en els estudis d'enginyeria, d'acord amb la filosofia i l'esperit de Bolonya, s'està esvaïnt a causa de la por de fer canvis en el model actual d'ensenyament superior.

Ens queixem de la desafecció dels estudiants per les carreres d'ensenyament tècnic, de la manca d'enginyers, de les dificultats de les empreses per cobrir llocs de treball i dels dèficits d'I+D+R, però... no seria millor exigir valentia per aplicar l'esperit de Bolonya?

Defensem una única enginyeria. La reforma universitària que es demana a Europa ha de ser una reforma estructural, no conjuntural. No poden seguir coexistint independentment dues carreres. Cal valentia per plantar cara a la situació d'indefinió transitòria actual.

La correcta definició dels continguts acadèmics dels títols de grau i màster poden marcar les futures atribucions professionals. La proposta, esborrant del ministeri, que el CCETIC i el Consejo de Colegios de Ingenieros Técnicos de España tenen sobre la taula tendeix a consolidar el model actual. Als títols de grau (240 crèdits, quatre anys d'estudis) s'hi associen les atribucions dels actuals enginyers tècnics industrials i als títols de màster (240 + 60 crèdits, sis anys) s'hi associen les atribucions dels actuals enginyers industrials.

L'educació és bàsica per a la societat. La tècnica és vital per a un país. Si les coses no es reconduïxen caldrà actuar en conseqüència per evitar que s'engendri un híbrid sense futur.